

[0019]

**טקס
חג
האסיף
מנדד מלדן**

אדכין הנגים בויקובוצי
בית-השיטה

טקס חג האסיף

מאת אנדד אלדן, בארי

★

מכלול המוסיקה הלחין דוד זהבי, נען

★

המוסיקה לשירים

"אוישי, אשר נטע אילן" "עתיק מאתנו העץ"

הלחין אברהם דאוס, חפציבה

★

הדרכה בימתית — זם דגן, מעוז חיים

★

עטיפה — מיכל אפרת, גבעת חיים

★

ערך, עימד וחביא לדפוס — דב מיזל, אלונים

סודר בדפוס בארי, הדפס בדפוס פלובר, הוצאת חועדה הביניקבוצית לחוי ומועד וקיבוץ בארי
פנימי ★ כל הזכויות שמורות למחברים ★ אב תשכ"ד

★

שלוש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות — למועד חדש האביב... וחג הקציר
בבני מעשרה אשר תזרע בשדה וחג האסוף מצאת השנה באספך את מעשרך מן השדה.
חג השמחה תעשה לה שבעת ימים באספך מגרנד ומיכרד ושמחת בחגך אתה ובנה
ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר משעריך. שבעת ימים תחג...
דברים ט"ז יג

ויקהלו אל המלך שלמה בליאיש ישראל בירח האתנים בחג...

מלכים א' ח" ב

בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג...

יחזקאל מ"ה כה

★

"בחג"

אתה מוצא שלוש שמחות כתוב בחג: "ושמחת בחגך" (דברים ט"ז יד), "והיית אך שמח"
(דברים ט"ז ט), "ושמחתם לפני יי" אלהיכם שבעת ימים" (ויקרא כ"ג מ). אבל בפסח אין אתה
מוצא שכתוב בו אפילו שמחה אחת. למה? שבפסח התבואה נידונית ואין אדם יודע אם עושה
השנה תבואה ואם אינה עושה. וכן אתה מוצא, שאין כתוב בעצרת אלא שמחה אחת. ולמה? מפני
שהתבואה נכנסת בפנים. ומה טעם אין כתוב בה שתי שמחות? מפני שפירות האילן נידונים.
אבל בחג שהתבואה ופירות האילן בפנים, לפיכך כתוב בו שלוש שמחות.

ילקוט שמעוני

★

ה ח ג

אחד החגים — החג. אחד ממועדי תשרי, המסכמים שנה במאון הנעשה, בחשבון-נפש —
וכגולת-כותרת: ההגיגה העממית על גווגיה השונים.
בשנות הגולה נתרקון החג מתוכנו החקלאי. עתה, עם שובנו ארצה, לאקלימה, לארמתה,
אנו יונקים יסודותיו ממקורות עתיקים.
כיצד נחוג אותו אנו? — הישוב להיות החג החקלאי המרכזי, המסכם שנה?...
רבו הלבטים ורבו החידושים.
מחשבה ומאמץ רבים הושקעו בחיפוש דרך לעיצובו ברחבי התנועה הקיבוצית. הדי הלבטים,
החידושים והמאמץ הובאו לפעילי התרבות והחג בתיקים שהופיעו, בכנסים שאורגנו. אנו רואים
צורך וחובה נעימה להביא לחברים טקס זה — שהנו יצירה מקורית ברמה אמנותית גבוהה.
יסייע טקס זה להעלאת החג לשלבים גבוהים יותר.

דב

ועדת התרבות המרכזית. המדור להוי ומועד
אב תשכ"ד

מסגרת ותוכן לחג האסיף

כבואנו לחפש מסגרת ותוכן לחג האסיף הצבנו לנו למטרה את שלוב מסורת העבר במציאות המתהווה. ממסורת העבר בקשנו להחיות את הערכים מאותם ימים בהם חי העם בכפריו כעם אכרי, ועם זאת לא להתעלם מאותם סמלים שנצמדו לחג בימי ירושלים ובימי הגולה. חג הסוכות כחג האסיף הנו, כידוע, אחד משלושת הרגלים. במקורות הוא הגדול שבהם. בין יתר הסיבות לגדולתו בקדושה ובשמחה, היות אסיף הפרי מנת היבול האחרונה של האכר: לאחר חג ראשית קציר השעורים, לאחר קציר החטים ואסוף יבול השדה, נאסף גם הפרי ולאחריו הצפיה לגשם, והמנוחה.

אנו בקשנו לשים את הדגש על אסיף הפרי. חג הסוכות לא הפך לחג מרכזי וגדול במשקינו כדוגמת העומר והבכורים. הוא נחוג בקבוצים בודדים בציון מקומי, עדיין חסר מסורת. אך לאחרונה מתחילה להסתמן גשה אחרת לחג זה. יתכן, והשפעת היות משק המטעים לענף בעל משקל מרכזי במשקינו, וכן היותו הענף היחידי שעבודת המכונה לא דחקה בו את ידי האדם, היא המוסיפה משקל לצורך בציון מתאים של החג, ובהשתתפות הולמת של כל הצבור בטקס החג. (השתתפות המקבילה להשתתפות הצבור כלו בגיוסי וברכוזי המטע בקטיפים למגיהם משך ימי החול הקודמים לחג.)

בטקס שלפנינו הצבנו כנגד ארבעת המינים הנהוגים בסוכות עפי' המסורת את שמונת מיני הפרי שאנו מגדלים במטע: שבעה מינים הנאספים עתה כאפילים אחרונים, ומין אחד, השמיני, שימים אלו הם בכוריו, ההדר. לצורך הטקס — חג לפרי ולאילן, התקנו כן דמוי עץ והוא "אילן המנחה" עליו מניחים הילדים את שמונת מיני הפרי למנחה.

— כדרך חרמש ראשון בקמה, בנינו לטקס את תמונת בציר אשכול הגפן האחרון, הנחתו בגת, דריכתו, טבילת צרור זרדים בתרושו והתנת תרושו האשכול על אילן המנחה עמוס הפרות. תמונה זו באה כסמל למעגל השלם של היקום של מות ותחייה. בחרנו בגפן מאחר והיא מן הפרות הראשונים במשקינו ואילו בתנ"ך כל עולם הסמלים של הפרי והשמחה נפגש בה.

אשר למסורות ולמקורות: המקרא, נראה: לי כמקור הטבעי היחידי שלנו, כלכלם ילדות. מס' פורי הגן ובית-הספר אפוף הילד בגבוריו ובאמרותיו. בעוד שיתר המקורות המאוחרים ומנהגי הגולה הרי הם, מבחינה מסוימת, תורה מלומדה לגבי בן המשק. לכן, בקשנו לשקע בטקסט השירים מן האסוציאציות המקראיות.

כחלק מהיותנו אנו עדים לפלא הצמיחה באזור צחיח, ובשנת הבצורת שדרת שוברי הרוח של המטע היא גבול הירוק. ממנה והלאה מתחיל אזור של אדמה מבוותרת, שסועת ערוצים. אדמה אפורה-צהובה. לנו ולילדינו זו הסטוריה של כבוש האדמה לאדם. היות יוס'יום של מאבק בין השטח החרוש והנטוע לבין הואדי החושף את שורשי העצים. לכן, ראינו את דו־השיח שבין הבת והאם כחלק הדין שבין חלקי השמחה. בטיסום הטקס — התפילה לגשם ולשנת ברכה.

לדעתנו, כשם שיוצא הישוב בחג העומר לשדות הפלחה הפתוחים, יש להוציאו בחג האסיף אל הסוכות, אל הסוכות בכרמים ובמטעים שם נהגו אבותינו לשלוח בניהם שהיו מרחיקים לעבודה, לעת מנוחה.
התארגנות הקהל בחלקת הטקס בנויה כך שכל הקהל חש עצמו שותף בבצוע ובשמחה. האוירה אינטימית — של עדה נושאת תפילה, זו אוירת המאמינים בנס הצמיחה.
אין במה וקהל, שירת הצבור, היושב מול הבמות, בין קטעי הקריאה והמחול היא חלק אורגני מן הטקס.

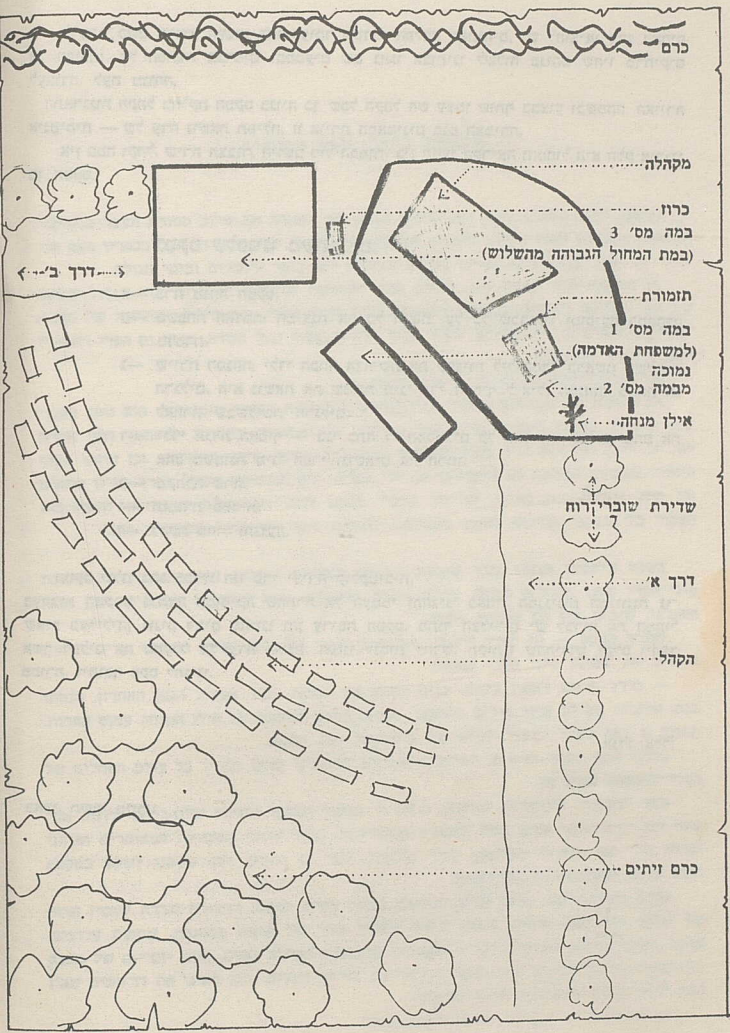
בטקס שלפנינו משתתפים:

- א— כרוז מנחה הטקס.
- ב— משפחת האדמה: המיצגת את כל הישוב על כל שכבותיו ומופיעה כמקהלה מדברת.
- ג— שיירת המנחה: ילדי הכתה הדורשת את קושיות ליל-הסדר בראשון משלושת הרגלים, היא נושאת את שמונת מיני פרי האסיף ל"אילן המנחה" כמתת חג לאחרון שבשלושת הרגלים.
- ד— ילדי אגדת האסיף — בני כתה ד' המסמלים כל אחד (או שניים) מהם את אחד משמונת מיני הפרי ונושאים את חרוזו.
- ה— מקהלה שרה.
- ו— תזמורת כפריית.
- ז— להקת מחול ותנועה.

הטקס שלנו כחג בכללו הנו פרי יצירה קולקטיבית. בעקבות הטקסט נכתבה המוסיקה שחתרה אל העממי והחגיגי כאחד. המנגינות המגוונות נושאות בצליליהן גונים רבים מחיינו והן עריסת הטקס. מתוך הצלילים יש לברוא את המחול אשר ישלים את המעגל של עדה חוגגת. העזנו לנסות לחדש, תקותנו שהחידוש יקלט ויהפך מסורת, ויתוסף טקס לחגיגנו.

אנדר אלדן

בארי, תשרי תשכ"ג

מקהלה

כרוז

במה מס' 3

(במת המחול הגבוהה מהשלוש)

תומורת

במה מס' 1

(למשפחת האדמה)

נמוכה

מבמה מס' 2

אילן מנחה

שדירת שוברי רוח

דרוך א'

הקהל

כרם זיתים

התורה לנגינת חליל... המורה לנגינת חליל... המורה לנגינת חליל...

י"ד בתשרי, ערב חג האסיף.

שעת אחר הצהריים, כשעה לפני שקיעת החמה. הציבור כולו - חברים, נוער, ילדים ואורחים - לבוש בגדי חג. הכל יושבים בחלקת הטקס, אשר במטע.

תרועת חצוצרה.

כרוז: בחמשה עשר יום לחדש השביעי חג הסוכות, חג האסיף בצאת השנה.

תזמורת: נגינת פתיחה.

יוד זהבי

Allegro

1. 2.

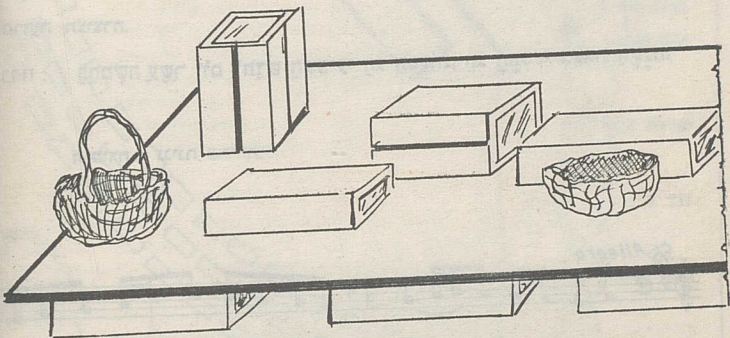
מהתחלה

כרוז : הנה באה משפחת האדמה !

(על רקע צילי התזמורת באה משפחת האדמה. משפחת האדמה עוברת בדרך ב'. לאורך השדרה — יעולה לבמה מס' 1.

הבמה: נמוכה (על תיבות-שדה שכובות).
על הבמה: מספר תיבות-שדה בשכיבה, בעמידה; מספר סלסלות לקבלת הפרי.

משפחת האדמה :

האב — גבר לבוש בגדי-עבודה (כחול!) נקיים;
האם — שמלת-חול-שבתית, פרחונית. בידה — סל; רצוי כובע קש נאה;
העלמה — כבת 24, בתלבושת חול-שבתית-פרחונית;
הנערה — כבת 16
הילד — כבן 13 בגדי-עבודה נקיים (אפורים); 2 סלים ריקים;

אישי אשר נטע אילן
אל שרשיו קשוב, אל צמאוננו.
תקוות ארג הוא סביב גזעו.
אביב ראשון, נכפף הוא לעליו.
אביב שני, אל נצתו קרב.
אביב שלישי, קד הוא לפרחיו.
בסתיו רביעי, עד אחרון פריו אסף.
ובני ביתו מצפים בסף.

שירת סולו; "אישי אשר נטע אילן"

ק שו י ד שו אל
לך אי טע נ שר א שי אי
א עו גז סביב הוא רג א וות תק גו או צמ אל שוב
ני ש בייב א ליו ע להוא ספ נכ שון ירא בייב
ר לפ הוא קד שישלי בייב א רב ק תו צ נ אל
ה סף א יו פרוך א עד עיי בייב סתו יבס חיו
סף ב פים צ מ טי בי בני

כרוז :
(פונה בכוון לכרם)

הי, בני הזמר, בני כרמים.
החג קורא לכם יינו לרוות!

העלמה :
(פונה בכוון לכרם)

אחי בין אילנות רמים,
עלו מעמלכם!

הילד :
(פונה בכוון לכרם)

כורמים, ושמתם בחגכם.

הנערה :
(פונה אל משפחת האדמה)

גחונים עודם איש תחת גפנו
עוד קט בצירם יורם.

נגינת תזמורת; "ככצור כוצרים"

דוד זהבי

רם - ה רם - שי
רם - בצי רון - ח א רים - בוצ צוד - ג - ג
ס - רון - אח רם - יו חג - ל - לם - ס רון - אח - הב - לו רם - ה רם - שי
הב - או - צר - בו - לב - ו רם - יו חג - ל - לם -

D.C.

שירת מקהלה :

(מוסתרת בכרם)

בְּצוֹר בּוֹצְרִים אַחֲרוֹן בְּצִירִם

שִׁירֵם הָרֶם לוֹהֵב.

אַחֲרוֹן סָלֵם לַחַג יוֹרֵם

בְּלֵב בּוֹצֵר אוֹהֵב.

כרוז :

(פונה בכוון לכרם)

כָּל שְׁלֵקֵט פְּרוֹתָיו וְחֹתֵם.

העלמה :

(פונה בכוון לכרם)

יַעֲלֶה לַחַג !

כרוז :

(פונה לקהל)

כָּל שְׁסֻכְתּוֹ גְדוּשָׁה — יַעֲלֶה !

האם :

(פונה לקהל)

כָּל שְׁאֶסֶף וְלוֹ מִצְעֵר.

כרוז :

(פונה לקהל)

כָּל שְׁסֻכְתּוֹ סִכָּה בְּכֶרֶם

יַעֲלֶה לַחַג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת !

שירת הציבור כולו : (שירה מודרכת) "בבצור בוצרים"

ה מ ק ה ל ה : עולה על במה מס' 2 תוך שירה כשאשכולות ענבים עמם. הפרי, הקשור באשכולות גדולים, נמסר למשפחת האדמה. המקהלה מסתדרת במקומה תוך שירה.

מלא העת מתקם אגרו
 אפילי הפרי אשר לעץ.
 כמה עיפות בידינו הקוטפות.
 ויד נמתחת אל צמרת, לסתו עורגה.
 לבלוב, פריחה, קטיף.
 מעגל שתם ותנומתו רוגעה.

ריקוד בציר (על כמה מספר 3)

המבצעים: נוער. המנגינה: "בבצור בוצרים". בהעלם הרוקדים, שרה המקלה לה: "מלוא
 העת מתקם אגרו..."

דוד זרבי

מלא עי - קסמות את עת - ל שרא פרייה לי פיא רי - עץ - כ

מה ע - קוטה נוי - ב פות - פות

נמ יד - מר - צ אל חת - תם - עור סתני - ל - גה

גה - עור סתו ל - תם - מרצ אל חת - ת - נמ יד - ו
 ש - תם יש גל ע - מ טי - דיק חו - פיר לוב - ב - ל טי - דיק חו - פיר לוב - ב - ל
 מ - תנו ו - תם - הו עה - רוג

קריאה מחולקת של משפחת האדמה:

אֶת מַתְקֵם אָגְרוּ: הַמִּשְׁמֶשׁ, הַאֲפֵרֶסֶק,
 הַשִּׁזְיָה, אָגֶס, עֵנַב, תַּפּוּחַ,
 וְהַזֵּית, וְהַהֲדָר.

הילד:

אֲחִינוּ הַהֲדָר, בְּמִרְחָק,
 הַמְבָשִׁיל כָּעֵת, מֵעֵגֶל שֶׁל פְּרִי
 סוּגֵר אֶתְנוּ עַל בֵּיתֵנוּ,
 יָבוֹא אֶתְנוּ לְחַגְנוּ
 אֶת פְּרִי לְשֵׂאת.

כרוז :

שמונה מינים מנינו,
עלו תרומתכם לתת.
חוגגים, לקול הפרי האזינו
אותו קבוצת הילדים נושאת.

הקהל שר :

פרי ברכה לרוחה,
פרי לשבע ורונה.

דוד זהבי

כה - בר - פרי   חה - ו - לר - כה - בר - פרי

פרי   בע - שו - ל   יה - ו - ר - בע - שו - ל פרי

D. C.

על רקע שירת הציבור החזרת, באה מצד שמאל של הקהל, בדרך ב' שלאורך השדרה
שיירת המנחה (ילדי כתיב) השיירה מלווה מחוללות (כתיב ז', ח', ט') השיירה עוברת
ליד במת המחול (מס' 3)

המחוללות מתיישובות על סף הבמה, מצטרפות לשירה.

שיירת המנחה ממשיכה לעבר כמה מספר 1.
השירה נפסקת.

שיירת המנחה (הילדים) במקהלה מדברת:

פְּרִי בְּרָכָה לְרוּחָה,

פְּרִי לְשֶׁבַע וְרוּיָה.

הילדים: מוסרים את הפרי למשפחת האדמה. — האב: מעלה את הפרי על אילן המנחה.

הילדים: עוברים הלאה, לפינה הימנית וחוזרים לקהל. על כמה מס' 3, הסתדרו הבנות למחול.

התזמורת: "מלוא העת מתקם אנרו"

הבנות: יוצאות במחול מנחה.

אגדת פרות האסיף

ילדים (מכתות ד', ה') כל זוג הנו פרי מסוים משמונה מיני הפרי, תלבושתם דמוית הפרי
(הדקלום בהתול מעט.)

הַמִּשְׁמֵשׁ בֶּן אֵייר - ראשון להֶאָסֶף

מְזוּהֵיב, רֵד גָּא אֶל שְׁקִי,

כְּדוּרֵי וְחֻבֵיב.

הִנֵּה ראשון — אֶבְלַעֲנִי,

מְחִיךְ וְאֵינְנוּ.

אֶפְרַסֶּק בֶּן סִיוֹן,

רַחֵם מְגַעֵךְ עֲדַנְדֹן,

לְחֵיוֹ אֲדַמּוּמִית וְנִהְרָה,

רַק תְּמוּל גּוֹלֵד

וְכִבֵּר מְלֵא עֵסִיסוֹ נֶתֶן.

שירת הציבור: "פרי ברכה".

שׁוֹזֵי פִי תִמּוּז, שׁוֹזֵי פִים זְהָבִים,

סְגִלִים וּוְרָדִים, רְבּוֹא שׁוֹזֵי פִים,

נִהְרָ שֶׁל פְּרֵי נֶגֶר.

בְּשֹׁפֵעַ מִתֵּק פֹּה נִבְרָאנוּ

הַעֲנָפִים כּוֹרְעִים תַּחְתֵּינוּ.

אֶגֶס אֲנִי, כָּל לֵב אֵלַי נִכְסֶף.

בְּלֵאט אוֹצְרֵי יְבִשִׁיל, יַעֲרֵב.

תִּמּוּז אוֹתִי אֶל חִיקוֹ אָסֶף.

מִבֶּט נִתְתַּם בְּעוֹרֵי הִרְקֶרֶק

וְסוֹמֵק בְּלַחֵי וְטַעַם רֵב.

שירת הציבור: "פרי ברכה".

עַנְבִי, תִירוֹשׁ שְׂמַחָה לְחֹדֶשׁ אָב,

עַנְבִים יִרְקֵי אִישׁוֹן.

עַנְבִים שְׁחוּרֵי עֵינַיִם.

אֲשַׁכְּלוֹת הַחֵג וְהַשְּׁשׁוֹן.

אֲנִי הַפְּרִי אוֹצֵר הַיַּיִן.

כַּתְּפוּחַ בֵּין עֵצֵי הַיַּעַר, נֹאמֵר.

עַל אַחַת כַּתְּפוּחַ בְּאֵלּוּל

עַל גְּבוּל מְדַבֵּר.

לְעֵתִים חָמוּץ אֲנִי מַצְעֵר,

אֶךְ בְּלֹהֵט לַחַיִּי, כָּל מַהֲסֵס יִדְבֵּר.

שִׁירַת הַצִּיבוּר: "פְּרִי בִרְכָה".

שְׁלֵהִי אֵלּוּל — הַזֵּית וְדִשְׁנוּ הַמְּשַׁמֵּחַ.

שָׁמֶן טוֹב, כַּעֲלוֹת שְׁלוֹם

יוֹנְתִי נוֹשֵׂאת אֶת טֶרֶף הַזֵּית.

לְפָרִי, לְזֶרַע לְשַׁעֲרֵים מֵאָה,

לְשִׁיר הַלֵּל לְבַיִת.

תִּשְׂרִי — רֵאשִׁית שְׁנָה, רֵאשִׁית הַדֶּר.

כָּלֶם יִשְׁלִיכוּ עֲלֵיהֶם,

כָּלֶם יִצְהִיבוּ כְּאֶחָד,

רַק יִרְקוּתִי, הַדֶּר לָהֶם.

אֲשַׁכְּלוֹת לַחַיִּים נוֹלְדָה.

שִׁירַת הַצִּיבוּר: "פְּרִי בִרְכָה".

פְּרִי בִרְכָה לְרוּחָה,

פְּרִי לְשֶׁבַע וְרוּיָה.

משפחת האדמה: (בעמידה)

בְּרוּכוֹת הַיָּדִים, בְּרוּכִים הַטֵּל וְהַמָּטָר,
בְּרוּכָה הָאֲדָמָה.
בְּרוּךְ הַעֵמֶל בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן,
בְּרוּךְ בּוֹרֵא פְרֵי הָאֵילָן.

המקהלה: "ברוכות הידים".

התזמורת: "ברוכות הידים" — ולציליה: חברים וחברות במחול הודיה.

דוד זהבי

ברו, טר-מ-ה' ו טל-ה כים ברו ים-ד-י-ה כות ברו
רו ב-י-ס-ד-י-ה כות ברו

מה-ד-א-ה-כה
מה-ד-א-ה-כה
ברו ים-ד-י-ה כות ברו
ים-ד-י-ה כות ברו ברו

מה-ד-א-ה כה ברו טר-מ-ה-ו טל-ה כים-

פן-ג-ה רי-פ-רא בן מל-ע-ה-רוך-ב מל-ע-ה-רוך-ב

לן-אי-ה-פרי-רא בן לן-אי-ה-פרי-רא בן

עם גמר מחול ההודיה עוברים המחוללים לבמה מס' 2, מקשטים את אילן המנחה בפרחים
בשעת קריאתו של הכרוז.

כרוז :

לְאִבוֹתֵינוּ אַרְבַּעַה מִיָּנִים נִתְּנוּ:
הַדֵּר וְהִדָּם, עֲרֵבָה וְתָמַר.
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ מְלוֹא עֵסִים הָאָרֶץ
שְׂמוֹנָה מִיָּנִים, כֹּה יִרְבוּ!

(המחוללים מסתלקים למקומם)

העלמה :

(בשעת קריאתה נגש האב אל אילן המנחה)

עֲתִיק מֵאֲתָנוּ הָעֵץ עַל פְּרִיּוֹ...

התזמורת: "עתיק מאתנו העץ על פריו".

אברהם דאוס

סולו

יו פר על עץ הנו ת א מ תיק ע
ר שו דון ח א
נ רוק יי חוס ת טוף תג מה ד א שיו
צ ה נימפנו ת הוב ה אי נוש את פרי
ה אי נוש את

טע - נ
 נו
 צ - הם - 1
 פרי -
 טע - נ
 נו
 1
 2
 הוב
 הוב
 הוב
 הוב
 ו - נו
 נו
 לא - תם - מ - אד
 נו
 לא - תם - מ - אד
 נו
 ו - צ - הם
 נו
 לא - תם - מ - אד
 הוב
 הוב

האב :
קורא על רקע התזמורת:

עֲתִיק מֵאֲמֵנו הֶעֵץ עַל פְּרִי
 סְבוּךְ עֲנָפִים וְנוֹף.
 אַחֲרוֹן שְׂרָשָׁיו אֲדָמָה תִּלְטֹף
 מְחֹם יִרַק אוֹתוֹ גִּתְנוּ
 מִפְּנֵי הַצֶּהָב.
 אֶת נוֹשְׂאֵי הַפְּרִי נִטְעֵנוּ
 וְהֵם צֹוֹנֵנוּ אֲדָמָתָם לְאֵהָב, לְאֵהָב.

שירת סולו (כחור) ומקהלה: "עתיק מאתנו העץ"

כרוז:

הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגִשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְדֶרֶךְ עֲנָבִים בְּמִשַׁךְ הַזֶּרַע.

שלוש נשאות זמורות, שאשכולות-פרי בהן, עולות על במה מס' 3.

העלמה:

לְדֶרֶךְ קִלּוֹת בַּגָּת, רִדְנָה, רִדּוּ.

נושאת זמורה:

נוֹשְׂאוֹת זְמוֹרוֹת נְבוֹא נָא,
 לְאִשְׁכוֹלוֹת, מִקְדְּשׁוֹת, נִרְנָה.

העלמה :

לְדוֹן קָלוֹת בַּגַּת, רַדְנָה, רַדְו.

הַבוּצָרִים נִיגְשִׁים לְשֵׁנֵי צַדֵי בִמַת-הַמַּחּוּל. עֲלֵמוֹת נוֹשְׂאוֹת זְמוּרוֹת קֶרְבוֹת לְקִרְאתָם.

הַצִּיבּוֹר (בַּחּוּרִים) שְׂרִים :

הַזְמוּרָה זְמָרָה לִי זָמֵר
בְּשִׂמְחַת שִׁכָּר תָּרוֹן.

בְּנוֹת מַקְהֵלָה וְנוֹשְׂאוֹת הַזְמוּרוֹת :

אַהֲבַתְךָ הַזְמוּמָת
זְמַרְתְּ גַּנְךָ לִי לְשִׁשׁוֹן.

הַצִּיבּוֹר (בַּחּוּרוֹת) שְׂרוֹת :

הַזְמוּרָה זְמָרָה לִי זָמֵר
בְּשִׂמְחַת שִׁכָּר תָּרוֹן.

בְּנֵי הַמַּקְהֵלָה וְהַבוּצָרִים :

אַהֲבַתְךָ הַזְמוּמָת
זְמַרְתְּ גַּנְךָ לִי לְשִׁשׁוֹן.

דוד זהבי

מהר 5/4

רוֹן תָּכֵר שְׂחַת-שִׁכָּר מֵרֵז לִי קָה זְמָרָה-מוֹיִזִּי
 רֵת מֵ-מֵ-י-מֵ-הֵ-הֵ בֵת-הֵ-אֵ רוֹן תָּכֵר-כֵּר
 רֵת מֵ-מֵ-י-מֵ-הֵ-הֵ בֵת-הֵ-אֵ רֵת זָמֵר
 שׁוֹן-שִׁכָּר לִי הֵ שׁוֹן-שִׁכָּר לִי הֵ שׁוֹן-שִׁכָּר לִי הֵ

בפעם האחרונה

בוצרים ונושאות זמורות — קבוצה מול קבוצה. (הפרי נבצר לאט ומונח לרגלי הנושאות בקרוא הכרוז.)

כרוז : הפרי הנבצר — און אחרון, שדמו יקדש, בכור ראשון, מונח לרגליכן הדורות !

מחול הגת : (לפי "הזמורה זמרה").

אלמנטים במחול הגת : שלוש נושאות הזמורות דורות בגת. מחול : דריכת ענבים בגת ; ניסוך הפרי בייג, לכוון אילן המנחה ; הנפת כוסות ייג, ושתיה עם הבוצרים. מורידים את הגת, מפנים את במת המחול — כשהכרוז קורא :

כרוז :

השבנו לפי את דמו,
ירבה עסיסו שבעתים לשנים הבאות.
השבנו לפרי את דמו.

האם :

על גבול מדבר נטענו בדמים
וגבול מדבר — אדם ומים
אך גבול הדם — קרוב.

הנערה :

ארץ לחם וכרמים.
הנה אי ירק למול המרחקים.

האם :

אפור וצהב, וחום וצורב.

הנערה :

אי ירק מטעיה, אי אוהב.

האם :

ולו נרבה עוד מים

הנערה :

והיה אילני כעץ שתול על פלגי מים.

כרוז :

ובשמים ובשמים

סולו ומקהלה: "משיב הרוח ומוריד הגשם".

דוד זהבי

Vivace

סולו (גבר)

שֵׁם - גְּ - הַ רִיד - מוּ - הַ רִיד - קֵשִׁיב - מִ
 סולו מקהלה

וְכִי - - - - -
 סולו מקהלה

לֹאטְ וּחְגִיגִי
 סולו או כלי נגינה מקהלה

לֹא - יְ - קָה - יְ - לֵב
 סולו או כלי נגינה מקהלה

זֶן - יְ - לֵב
 סולו או כלי נגינה מקהלה

יְתֵ - מֵ - לֵב לֹא - יְ יִים - יְ - לֵב
 סולו או כלי נגינה מקהלה

יְתֵ - מֵ - לֵב לֹא - יְ יִים - יְ - לֵב
 סולו או כלי נגינה מקהלה

שִׁירָה וְנִגִּינָה מְהֵרָה
 שֵׁם - גְּ - הַ רִיד - מוּ - הַ רִיד - קֵשִׁיב - מִ
 סולו מקהלה

(+) הצלבים = מחיאות כפיים

בחורים במחול תפילה לגשם, לפי נגינת התזמורת: "משיב הרוח". (על במת המחול)

כרוז :
(פונה לשדרה)

אמר, בני, אמיר-שדרה-מורקת.
מה מזמרים עלי העץ
בעבר בהם הרוח?

הילד :

הם מונים מינים רבים
מן הפרי אשר ראוהו.

העלמה :

ומחר קולות יתמו,
העץ את לבושו ישליך,
כל עלה יבין, יתום הוא.
יסחף עם רוח ים.
שער כמישה פרום
תצניח גפן בין הדליות.
היד אשר גדלה
והשרש התמים יאמינו באילן.

משפחת האדמה :
(קריאה מתואמת בתנועה)

תשרי, סתו, שמים מנמיכים
בבוא החרף, נושא ברכה ומים.
אביב רך שוב מעגלו יפתח
ואבי הנח יכרע לאדמה אפים,
ושתיל של טו בשבט בידיו יבטח.

• למחשבה : על רקע תנועה ומחול. הבאת שתילים בעציצים.

הוֹמָה לְבִי לַיִן.
 בְּפִרְיִי שִׂמַח הַיַּיִן.
 לְבִי שִׁבְּכָרְמִים,
 כַּגִּבֹר עָבְרוּ הַיַּיִן:
 כִּי יַיִן יִשְׂמַח לֵב אָנוּשׁ.
 עַל כֵּן בָּלַב שִׂמַח.
 לַחֵג וּלְסִכּוֹת
 מִלֵּא גְבִיעִים תִּירוֹשׁ.

התזמורת: "הומה לבי ליין".

דוד זהבי

יֵן - י - ל - בִּיל - מַה - יְהוּ
 ל - יֵן - י - ה - מַח־יֵשׁ פְּרִי - ב

מִים - כִּרְב־ב - ש - בִּי - -
 מִים - כִּרְב־ב - ש - בִּי - ל
 בֵּר - ג - כ

עַל
 יֵן - י - ה - רוֹב - ע
 עַל נוֹשֵׂא בִּב - ל - מַח־שׁ - י - יֵן - כִּי

ל- כות-סו-ל-ו חג- ל- ח-מ- ש- לב-ב-כ-ן על-כ-ן

רוש- תי-ע-ים-ג-ב-י-ל-א-מ- ע-ים-ג-ב-י-ל-א-מ- כות-סו-ל-ו חג-

משלחת יוגבים יורדת מבין הקהל ועולה למרכז במה מס' 2, כשחלה גדולה עמה. כנגדה באה — משלחת הנוטעים בחמת יין וכוסות. — ילדים נושאים עוגות.

כרוז:

דְּבַרְת אֲסִיף נֹאמֵר:

לְחַיִּים, שִׁירָאוּ שְׁלוֹם: לְחַיִּים!

לְשָׁנָה הַבָּאָה יְבוּלִים כְּפָלִים!

המקהלה: פותחת "לחיים שיראו שלום".

הציבור: עונה כשירה "לחיים שיראו שלום".

דוד זהבי

נה-ש-ל- יים-ח-ל-ל-ום- ש-או-יר-ש- יים-ח-ל- יים-ח-ל

אה-ב-ה   כִּפֹּף לַיָּם בְּנוֹיָי   יָם - לֵ   1.   2.   ל - יָם - לֵ   יָם - חֵ   ל - יָם - לֵ

- יָם - חֵ   ל - יָם - חֵ   ל - יָם - חֵ   5 - יָם - חֵ   יָם - חֵ

היוגבים והנוטעים מכבדים זה את זה בחלתם וביינם. — הילדים מצטרפים אליהם.

משפחת האדמה :

לְחַיִּים, שִׁירָאוּ שְׁלוֹם : לְחַיִּים !

לְשָׁנָה הַבְּאֵה וְבוֹלִים כְּפָלִים !

הַצִּיבוֹר : עוֹנָה בְּשִׁירָה "לְחַיִּים שִׁירָאוּ שְׁלוֹם".

היוגבים, הנוטעים והילדים מחלקים את החלה, היין, אישיות הענבים והפירות לקהל הרחב.

0

הועדה הבינקיבוצית להוי ומועד וקיבוץ בארי * תשכ"ד